

Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University

ОСВІТА І НАУКА У МІНЛИВОМУ СВІТІ: проблеми та перспективи розвитку

**МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної наукової конференції**

27-28 березня 2020 р.

Частина I

**Proceedings of the Second International Scientific Conference
Education and Science in a Changing World:
Problems and Prospects for Development**

**Dnipro, Ukraine
March 27-28, 2020**

Part I

**Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University**

ОСВІТА І НАУКА У МІНЛИВОМУ СВІТІ: проблеми та перспективи розвитку

**МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної наукової конференції**

27-28 березня 2020 р.

Частина I

**Proceedings of the Second International Scientific Conference
Education and Science in a Changing World:
Problems and Prospects for Development**

**Dnipro, Ukraine
March 27-28, 2020**

Part I

**Дніпро
2020**

УДК 303
ББК 63.3
О 72

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антоніо, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Ищенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри міжнародних економічних відносин та економічної теорії Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

О 72 Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку. Матеріали II Міжнародної наукової конференції. 27-28 березня 2020 р., м.Дніпро. Частина I. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2020. – 354 с.

У збірник вміщено матеріали II Міжнародної наукової конференції «**Освіта і наука у мінливому світі: проблеми та перспективи розвитку**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації виваженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2020

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2020

дисциплін «Педагогіка» та «Особливості роботи з батьками учнів початкових класів» [2;3]. Вивчаючи теорію та методику виховання, майбутні педагоги відпрацьовують конкретні форми співпраці школи з родинами вихованців, апробують новітні технології, вчаться використовувати комунікаційний потенціал Інтернет-мереж [1; 2], знайомляться з позитивним досвідом на основі участі у методичних конференціях, фахових конкурсах, ділових іграх. Особливого наближення до реальних умов школи ця робота набуває під час проходження студентами педагогічної практики [3]. Програма практики передбачає активну участь студентів у роботі з батьками, наприклад, у підготовці і проведенні батьківських зборів. Вони готують виступи на психолого-педагогічну тематику («Шлях до серця дитини», «Сімейні традиції», «Батько і мати – перші вихователі», «Діти – дзеркало сім'ї» та ін.), організують виставки дитячих робіт. Особливо важливо, що майбутній педагог ще у стінах коледжу має усвідомити, що не всі батьки відразу стануть його однодумцями. Добитися їхньої прихильності вдається лише тоді, коли, поєднавши в собі позитивні риси педагога і громадянина, перетворюєшся зі звичайного наставника у щирого друга сім'ї.

Можна виокремити педагогічні умови, які сприяють ефективній підготовці студентів до родинного виховання, організації співпраці школи з сім'ями вихованців: орієнтація студентів на національну систему виховання; збільшення питомої ваги родинно-виховного компонента в чинних навчальних програмах педагогічних дисциплін у ЗПВО; формування у студентів системи знань, умінь та навичок з української родинної педагогіки; реалізація отриманих студентами знань із родинного виховання в активній роботі з дітьми; залучення студентів до пошуково-дослідницької роботи з проблем шкільно-сімейної взаємодії.

Список використаних джерел

1.Голюк О.А. Використання комунікаційного потенціалу Інтернет у процесі фахової підготовки майбутніх вихователів ДНЗ. /О.А. Голюк // Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // Зб. наук. пр. – Випуск 47 / редкол. – Київ-Вінниця: ТОВ фірма «Планер», 2016. – С. 48-52. 2.Голюк О.А. Организация воспитателем ДОУ педагогической поддержки семьи через социальные сети/ О.А. Голюк // Социально-педагогическая и медико-психологическая поддержка развития личности в онтогенезе : сб. материалов междунар. науч.-практ. конф., Брест, 15-16 апр. 2015 г. / Брест. гос. ун-т им. А.С.Пушкина ; редкол.: Г. Н.Казаручик (отв. ред.), Т. В. Александрович, М. С. Ковалевич. – Брест : БрГУ, 2015. – С. 47-51. 3.Кім Г.Г. Педагогічна практика в системі ступеневої підготовки вчителя початкових класів: Навчально-методичний посібник для студентів педагогічних закладів освіти (спеціальність: початкове навчання). – Вінниця: ПП «Едельвейс і К», 2007. – 222 с. 4.Концепція Нової української школи (2016). [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://osvita.ua/doc/files/news/520/52062/new-school.pdf>.

Ю. Ю. Мосейчук, П. Л. Бигар

ФІЗИЧНІ ВПРАВИ ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ СТРЕСУ

У сучасному житті стреси відіграють дуже важливу роль. Вони впливають на поведінку людини, її працездатність, здоров'я, взаємовідносини з оточуючими, від уміння регулювати своє поведіння, стримувати свої почуття, контролювати настрій, зважаючи на вимоги навколишніх і ситуації. Стрес присутній у житті кожної людини, так як наявність стресових імпульсів в усіх сферах людського життя та діяльності безперечна.

Стресом Г.Сельє розумів «систему реакцій організму у відповідь на будь-яку вимогу до нього, яка спрямована на створення адаптації чи пристосування організму до труднощів». Вона може бути викликана зовнішніми (наприклад, холод, перегрівання) чи внутрішніми (конфлікти, страх за життя) чинниками, величина

яких переходить певну межу [3].

За визначенням Всесвітньою організацією охорони здоров'я прийнято таке розуміння: «стрес – це неспецифічна (тобто одна і та сама на різні подразники) реакція організму на будь-яку висунуту до нього вимогу. Стрес – це відповідь на загрозу, реальну чи уявну» [1].

В універсальному словнику енциклопедії дане поняття пояснюється так: «стрес – стан перевантаження систем психічної і фізіологічної регуляції людини, виникає у відповідь на дію несприятливих зовнішніх або внутрішніх факторів; комплекс фізіологічних і психічних реакцій у відповідь на стресогенну ситуацію [4]. Стрес може бути корисним і руйнівним. Він може сприяти мобілізації людини підвищити її адаптаційні можливості в умовах дискомфорту й небезпеки (конструктивний, корисний), а може й руйнувати людину, різко знизити ефективність її роботи і якість життя (деструктивний, руйнівний).

Аналізуючи зміст трактувань даного поняття за різними джерелами ми можемо стверджувати, що стрес – це психічна та емоційна реакція людини на ситуацію, як фізичну, так і емоційну. Це індивідуальна реакція, що може відрізнятись від реакції іншої людини, все залежить яке відношення людини до даної ситуації, а також думки та почуття. Такий стан особистість формує своїми власними думками.

Саме спортивна ситуація супроводжується значною психічною й емоційною напругою й здобуває характер стресової. Складність психологічного стресу може бути адекватно зрозуміла тільки при аналізі досить багатьох його проявів. Раніше вважалося, що провокатором стресу можуть бути тільки екстремальні ситуації. Зараз особливості існування суспільства, зокрема інформаційне перевантаження, є причиною хронічних форм стресу.

Якщо фізичні навантаження великі, виникає надмірна психічна напруга, що знижує ефективність діяльності, приводить до її дезорганізації, що може привести до втрати впевненості в собі, до психічного стресу, депресії.

Варто зазначити про те, що вплив фізичної активності на здоров'я є цілком закономірний. Протягом тисячоліть емоції людини були безпосередньо пов'язані із м'язовою діяльністю.

Існує багато різних способів зняття стресу, серед них нервово-м'язова релаксація, контроль дихання, метод біологічного зворотного зв'язку, афірмації, аутогенне тренування та ін. Тренування релаксації – змінювати напруження і розслаблення певних м'язів, сидіти або лежати тихо, перестати хвилюватися – все це корисно і для імунної системи.

Фізичні вправи і прояви: біг, танці, їзда на велосипеді (фізичні вправи), плач, сміх (фізичні прояви) дуже важливі для підтримування здоров'я і зменшення стресу. Перерви, які дають наснагу через фізичні рухи, приносять відчуття свободи, свіжості і енергійності, знов-таки, якщо ці рухи не ворожі, не агресивні. Як ви ставитеся до виконання вправ має вирішальне значення. Тому, варто обирати таку діяльність від якої будите отримувати задоволення. Крім зменшення напруги, фізичні вправи ведуть до подолання тривоги, депресії, меланхолії.

Вибирати фізичні вправи треба дуже обережно. Якщо ви вирішили, починаючи із завтрашнього дня, пробігати по 5 км за будь-якої погоди, то таке рішення може викликати ще більший стрес. Важливо обрати не дуже напружену програму, що дасть вам радість, а не виснаження чи роздратування.

Природні фізичні прояви – сміх, плач також сприяють звільненню від – стресів. Сум, що не проявився у сльозах, примушує плакати інші органи. Отже, коли є потреба, то варто плакати, це корисно!

Також варто зазначити, що свіже повітря і вода також сприяють ефективній боротьбі зі стресом. При сильних стресах посилюється пригнічення дихання, людина дихає поверхово, неповно. Протягом життя людина навчається неправильно

дихати, затримуючи подих. При багатьох емоційних розладах правильне повне дихання – це ключ, який може принести полегшення і зцілення.

Список використаних джерел

1.Маринич В. Аналіз інноваційних підходів організації фізкультурно-оздоровчої роботи в закладах освіти [Електронний ресурс] / В. Маринич, І. Козут // Спортивний вісник Придніпров'я . – 2013. – № 1. – С. 28–35. 2.Макаренко М. В. Функціональний стан центральної нервової системи у осіб з різним рівнем рухливості нервових процесів / М. В. Макаренко, В. С. Лизогуб, Ю. О. Петренко та ін. // Фізіол. журн. – 2002. – Т. 48, № 1. – С. 9–14. 3.Сельє Г. Стресс без дистресса / Ганс Сельє. – М., Прогресс , 1922. – 68 с. 4.Універсальний Словник-Енциклопедія» (УСЕ) – К.: Всеуито, Новий друк, 2003.

Н. С. Чернігівська

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДИЧНИХ РЕКОМЕНДАЦІЙ В САМОСТІЙНІЙ РОБОТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Важливим аспектом підготовки фахівця до майбутньої професійної діяльності є формування у нього навички самостійно здобувати знання: самостійно проаналізувати та співвіднести вже отримані навички із сучасними вимогами певної фахової галузі, виявити їх недостатність, самостійно поставити мету, спланувати процес отримання необхідних знань та самостійно досягати поставленої мети. Викладач має сформувати у здобувача вищої освіти навички організовувати самостійну роботу, залучаючи здобувача до самостійної роботи за допомогою методичних рекомендацій для самостійної роботи.

Дослідження наукових розвідок щодо змісту методичних рекомендацій для самостійної роботи здобувачів дозволило дійти висновку, що наявні рекомендації є логічним завершальним етапом певного наукового дослідження і містять чітку послідовність дій, рекомендованих здобувачам для формування і удосконалення тих чи інших навичок. Окрім вказівок, в методичних рекомендаціях може бути представлений додатковий навчальний матеріал, рекомендований робочою програмою навчальної дисципліни чи силабусом. У процесі формування методичних рекомендацій для самостійної роботи науковці пропонують враховувати індивідуальні особливості здобувача, забезпечити контроль його дій та рівень досягнення цілей, надати можливість коригувати власні дії та врахувати фактори результативності самостійної роботи: виконання бюджету часу, спрямування самостійної роботи здобувачів за рахунок навчально-методичного забезпечення і розробка системи контролю виконання завдань, критеріїв об'єктивної оцінки; забезпечення міжпредметних зв'язків і комп'ютеризація навчання [1]. Зміст самостійної діяльності варто орієнтувати на зону найближчого розвитку, тому важливим є вибір оптимального рівня складності завдань для самостійної роботи відповідно до загальнодидактичних критеріїв відбору змісту: цілісне відображення завдань; науковість та практична значущість поданого матеріалу; відповідність складності матеріалу дійсним навчальним можливостям здобувачів; відповідність обсягу змісту виділеному часові [2].

Контроль досягнень здобувачів під час опанування змісту самостійної роботи відбувається за допомогою тестів, які відображають рівень засвоєння опрацьованого матеріалу. Форми діяльності і поведінки людини, визначені системою мотивів, прямо пропорційно впливають на результат здійснення самостійної роботи. Ми погоджуємось з науковцями, що метою самостійної роботи є формувати у здобувачів вищої освіти уміння оволодівати оптимальними прийомами розумової діяльності, уміння визначати проблему у засвоєнні навчального матеріалу та знаходити шляхи її вирішення. Досягнення мети потребує здійснення планування самостійної роботи;